

?Aragonès formarà Govern. Quan?

«Que ningú es cregue que les presons i els exilis dels nostres dirigents no compten en la situació actual de formació de govern. Marquen i molt»

Vist des de fora sembla molt fàcil formar el govern de Catalunya entre ERC i Junts. Amb la gent que parlo, tots em diuen el mateix, ?encara no formen Govern?? I alguns insatsfets per la tardança i la incongruència que representa no entendre's entre ells, repeteixen, ?doncs, jo, no aniré a votar un altre cop, si no s'acaben per entendre?! La impaciència es grossa, sobretot pels independentistes; i això queda clar.

Però la experiència dels tres anys anteriors compta. I compta més per Junts que per Esquerra perquè els papers han canviat; quan la presidència esqueia a Junts, els gansoners foren els d'Esquerra i amb l'enfrontament directe i els pals a la roda posats per la CUP. Ara la CUP s'ha adonat de l'error de l'altra legislatura i malgrat, encara que les divergències internes sempre s'hi mantindran per les diferents ànimes que convergeixen a la formació, accediran amb condicions, però saben que no han caure en l'error anterior.

Dins d'aquests enrenou i el desencís molt generalitzat entre la gent del carrer, votants de l'independentisme, hem d'entendre que no és fàcil. Es produïren deslleialtats durant els tres anys anteriors, d'uns i d'altres. Començaren quan la CUP va negar la presidència de Turull i van continuar quan es va posar de president, l'Honorable Quim Torra, un home bo, que no era polític, amb voluntat de ser només lleial a la causa de les llibertats de Catalunya i que malgrat de formar part de Junts, pretenia aconseguir els objectius de forma conjunta més que no de forma partidària.

Potser la seva bondat, i no disposar d'experiència política, el va fer caure en errors que no els entenia ningú, ni pels de dins, ni pel de fora, malgrat que ell els veia per un camí diferent per ser imparcial i desitjar l'objectiu de la independència. La tossuderia de mantenir llaços i pancartes, perquè en un país democràtic, ha d'existir una llibertat d'expressió inapel·lable, n'és una demostració. El que per uns ho teníem clar pel nostre posicionament independentista pels de l'altre costat els representava un insult i ho advertien com una provocació. I malgrat saber que el càstig arribaria, coneixent els tribunals espanyols i els previs advertiments, no va fer marxa enrere, i va haver de claudicar per la seva inhabilitació forçada.

El govern de Catalunya, aquest i els anteriors, queda sempre marcats per les accions del tribunals. I que ningú es cregui que les presons i els exilis dels nostres dirigents no compten en la situació actual de formació de govern. Marquen i molt perquè a ningú li agrada, malgrat que la raó, els drets humans i la llibertat d'expressió, els avalen, si no compleixen allò que no agrada als governs espanyols que atempti, directament o indirecta, a ?la unidad nacional?, aniran a la presó, seran inhabilitats, multats o s'hauran d'exiliar. I la repressió, que és com ho qualifiquem els que els votem, arribarà, sigui com sigui, mitjançant els tribunals si s'escapen dels que no agrada a l'*establishment* espanyol.

Els tribunals europeus, alguns parlaments estatals i regionals, i molta premsa mundial declaren que Espanya va equivocada en aquest tema. I la raó final, els tribunals europeus, sense gaires dubtes, escaurà a favor dels empresonats i dels exiliats. Però Espanya mai ho acceptarà.

Per tant, quan es formarà govern? Poden passar dies o setmanes, com va advertir Jordi Sánchez. Es formarà, sense dubte, i dins del govern català existiran dues ànimes diferents: una d'enteniment amb Espanya, amb tants equilibris com us puguin, i l'altra de tirar endavant sigui com sigui i amb perill d'empresonar-los, inhabilitar-lo i multar-los. Amb tants problemes pel mig, resulta difícil formar govern i arribar-se a entendre's entre ells. Però el president Aragonès el formarà, sense cap mena de dubte.

Cabria la possibilitat que Sr. Irla, que succeí com la Sra. Arrimades, que ha guanyat les eleccions, tingui partidaris entre molts catalans que fos ell que formés el govern. A Espanya resultaria molt satisfactori i de forma generalitzada el govern del ?canvi de pàgina?. Però gairebé el 80% dels catalans, i per tant, molts votants fins i tot dels partits unionistes, uns molt contrariats i altres menys, saben que tot continuaria com durant els darrers 15 anys; el Corredor per Mediterrani passaria per Madrid, els nostres trens sortint d'Ulldecona o de Riba-roja, marxarien al pas dels anys 40, les variants de Gandesa-Corbera, i Riudecols, quedarien paralitzades 25 anys més, els nostres ports i aeroports se'ls tallarien les ales per evitar el nostre creixement econòmic i... entre altres, que son innombrables.

El canvi de pàgina resultaria el mateix dels molts anys que hem viscut fins ara. Vet aquí l'estat de la qüestió! Callar i continuar com si fóssim una simple colònia, o reprimir-nos veient com s'actua. Amb presos i amb exiliats, i amb la més clara repressió, si els espanyols es contrarien, formar govern resultarà difícil...però Aragonès el formarà, sense cap mena de dubte. Hi haurà diàleg?, hi haurà manera d'entendre's?: sí, encara que no ens quedi altre remei.